

„Péťa mi převrhl židli!“
křičí Emilka našťvaně.

„Zvedni ji.“

„Zvedni si ji sama,“ říká Péťa.

Vezme si knížku a jde na své místo.
To je jí podobné, takhle se našťvat,
pomyslí si.

Teď už se mnou nebude chtít
nic mít.

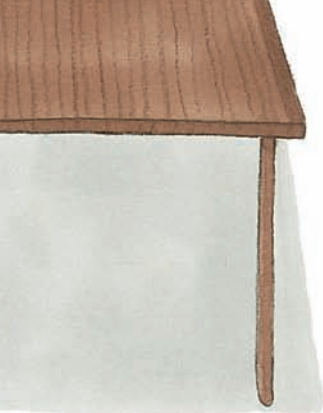

Emilka na Péťu vyplázne jazyk a pak židli zvedne. „Emilka na mě vyplázla jazyk,“ zakřičí Péťa.

„Pšt, pšt.“

Už se oba uklidněte,“ říká paní učitelka.

Péťa otevře knížku,
ale nevidí písmenka.

Přemýšlí.

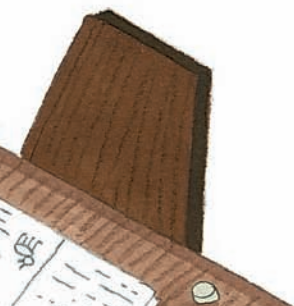
Včera do sebe byli s Emilkou
zamilovaní.

Proč se to pokazilo?

Bolí ho břicho,

když si představí,

jak moc se Emilka zlobí.

Péťa se dívá z okna.

Prší.

Dneska je všechno špatně.

Péťa listuje v knížce.

Je nudná.

Jestli se mnou Emilka nechce být,
tak nechci být ani já s ní, myslí si.

Je hloupá.